

De Prantis. Cap 5^m d Subia gratali. Q 4^a BRT 2?

*Qd' coicet, ut pars toti. Vel ut forma subjecto, n^o tr^o ut sup*i*? inf*o*;
nec ut sicut fr*e*, x^o. sup*i*? dicta.*

Q. 3: Ne Substia, nec suprium dati in coi. q. 2. Su-
bita nec substantia, nec sit Suprio. Et neg. ans, ga sicut à nis singli-
b. abstrahit nā cois, ita et abstrahi pot Substia cois. Fust. Sub-
stia oris à Drijs singulis. Et q. n̄ coiunt Quicce: q. nec Substia
Quicce coiunt, & idem n̄ pot abstrahi Substia, à Substij singulis. P. q.
neg mai. Substia n. oris à rie Substia p̄talis in coi. Et 2. da-
ta d. n̄ dafsa maior, & minori, neg. Id sām, ga proprietas ori-
uni à Drijs grāuis, & sp̄cūis n̄ coiuntib. Quicce, & in Quicce coiunt:
q. sit Substia ut

¶. 4: Noia dorā 1° Sabiaz H. Pius, s. eis rō signant
et fāli pām & Substām, 2° uō Sabiaz H. rō signant
et fāli solam nām, & inotant Substām: 3° in latr. Supponit
eis signatum et fāli. Pt. nee āns, utrāq. n. dorā & signant nām,
& Substām et fāli & utrāq. signant et fāli solam nām, & i-
notant Subsistētām

ARTVS. 2.

Quodnam sit Gen. summum Eius? Prænti?

Q[uod]en? Summum cui? Prenti e Subia signa, & finita sunt
ad h[ab]itu ab spicili, & corporali, corrupti, & incorrupti. Et, ga-
Subia hoc mō sumpta e Sicilia, & nullum Gen? Vacuum sup te dicit: 2. 5. 4.
Trinat[us] q[uod]a q[ui]litas in eo, et hoc est in eo sūt q[ui]a summā ad q[ui]lites, & aies
spiciles, & corporales, corrupti, & incorrupti: 2. sibi Subia in eo sit.

Q. hanc Deum 3. inuenio opes, & c. e. N. S. aroutium
Gen. 1. summum cuius Propterea est Subiectum, que abstrahit a creatis, & inven-
ita, & dierum Deum velletur in Pronto. Subiectum q. q. Opes 1. Sub
propterea deo, & t. Subiectis creatis; q. q. Gen. 1. summum cuius Propterea est Subiectum
abstrahit.

De Epia Subia prantalis.

Abstrahens à creatà, & increatà. Et dist. àns: p̄t̄ atogicē, si dō
äns: p̄t̄ gluōcē, nego äns; p̄t̄ uō atogicē, q̄a Subia creatà suppo-
nit ep̄tialū increatam); tūdē, subiam cōf̄m̄ didi n̄ p̄c̄ immē in De-
um, & Subiam creatam) q̄a De' ī Indiūm, Subia uō creatā ē Gen.⁹
Summum, s̄t̄ nullum Gen. dist̄ immē in Indiūm. ḡ. 84)

Q. 2. Ideo De. n' earet p*ro*p*ri*e a Subst*an*t*ia*s creat*is*, q*a*
D*omi*n*us* simplicitati n*on* earet p*ro*p*ri*o met*am* ex Gr*e*e et D*omi*n*us*, ut e*st* e*st*, o*mn*is
o*mn*is i*tt*um, n*on* eugen*at* De*o*. q*uo*d *et* p*ro*p*ri*o min*or*. q*a* in De*o* n*on* eugen*at* p*ro*p*ri*o
o*mn*is i*tt*um facta ex n*atu*re et Subst*an*t*ia* ex E*s*ci*a* et attribut*is*. Et in D*omi*n*us*
Person*is* n*on* eugen*at* p*ro*p*ri*o ex n*atu*re et relo*c*i*bi*s. q*uo*d in De*o* n*on* eugen*at* com*po*
positio*n* o*mn*is i*tt*um.

¶ positionem meliam n^o digneare Deo p^{ro}p^{ri}a singularitate
ut bene p^{ro}bant opacios adducte, sⁱt p^{ro}p^{ri}a infinitatem. Et rao erga Ge-
n^on^o temp^o dicit p^{ro}p^{ri}a et p^{ro}p^{ri}a omnem p^{ro}p^{ri}a aduenientes, Deo aut^e
rugenat ois p^{ro}p^{ri}alitas, d^{icit} tam Qen. Et p^{ro}p^{ri}a maria Léon est p^{er} fini-
tia, si n^o est infinita se se inuicem includerent, q^{uo}d ois rugenat
eos nisi, adducte uero opacios ne regnaret Deo p^{ro}p^{ri}a infinitatem,
sicut fuit p^{er} illum, nec p^{ro}p^{ri}a infinitam, o^r p^{er} opacentes se se inclu-
dant sⁱt imminenter.

2° dico tēt Gen⁹ summum eūj⁹ Prænti ēē Subiā
corruptitem, p^o q^o Ob³? Plūs arit corruptite & incorruptite drīre
Grē, st ea, qua dñiunt Grē, nō dñiunt in est Prænti, st dñiunt
dñia: q^o sola Subiā corruptitis & Gen⁹ summam eūj⁹ Prænti. Q. L.^o
corruptite & incorruptite drīre Grē subalterno, nō uō Grē summo.
P^o 2° Num nō Grē itexifit mām, ut sage alibi, vñ id fuit
ac diuers drīre rōe mā

B^o Opio ariet Gen. i^o sumnum cui? Pronto ee Subiam
Urgoream, sⁱ O. 4°: Plus vocavit Subias Separatas, Et spissas
aus pures, sed aus puris excludit spissam ex Drie, et Dua, q^o n^o
pot ponit in Pronto. Si tales Subias ee aus pures in l*epi glycio*,
n^o uo in metli, vnt excludant spissam n*ta*, et fia, tamen
nor.

De Partibus Cap 3^m d Subia p̄tali. Q. 2^a Art. 1^a

Non excludunt p̄tēm h̄ris, & D̄ria.

¶. 5^a p̄eadem op̄ioe: Gen^o d̄ sumit ex mā, D̄ria us
ex fā, s̄t Subia sp̄tates nec reit mām nec fām: q^o. nec Gen^o
& D̄riam. P̄t̄ neḡ mā, quia n̄ Gen^o a p̄tēti mā in p̄tēlē, & D̄ria
fā in aulē, n̄ in reb^o p̄tēcōmposit^o, Gen^o & D̄ria sumit ex
mā & fā sit, in Subiis n̄ sp̄tālib^o sumit ex easummet simplici
ente.

¶. 6^a Art. 1^a Gen^o summum n̄ componit metē, sit corp^o
n̄ componit metē, sit tm̄ p̄lycē: q^o. corp^o s̄t Subia corporeā & Gen^o
n̄ summum eūd^o Prant^o P̄t̄ neḡ min^o, corp^o n̄ componit metē
ex Subia, in q̄ cōit o sp̄tū tang^o in Grē, & ex corporeitate, que ē D̄ria,
q̄ qm ab sp̄tū differt.

C V A E O 2^a
& Subia recte diuidat^o in 1^{amg} & 2^{amv}

S A T U R D A Y 1^a
Proponitur uera Sniā

¶ d̄ itaq̄m d̄sae notam 1^a. Soc. nōen^o Subia, impositum ē d̄cūl^o p̄tēto
o^o duas p̄tētes, q̄r̄ ē Subia. 1^a ē Substēre. 2^a ē Substare accib^o, ex sus-
tentando ut cā mālis. Notam 2^a: r̄ēm substēndi ē priorēm r̄ēm substan-
di: r̄ēo ē ga ex eo q̄t Subia sit Ensp̄ se substēns p̄uenit ut susten-
ter Aria ut subm^o v̄stīmatum, & ut q̄t: aūs tñ sustentandi alia no-
tior nōlī ē, nam ex eo q̄t cernim^o Subiam substare accib^o, collig-
im^o ē ē se substēntem.

Notam 3^a: v̄tāng illam r̄ēm luḡi v̄siderari p̄oer. L. in
p̄ia

¶ Subia recte diuidatur in 1^{am} et 2^{am}

Potentia, siue in ea signata, et ea non contineat ^{arum} Subiis vel, et idem illaz et eis singulis, 2° non in ea exercito, et ita contineat Singulis, et idem singulam contineat Subiis contineat, quia non posse, ut a sua finali substantia, et substantia accibus exercetur. His positivis

Dico 1°. Quod sic dicitur de Subia primitus in secundum substantiis, et substantiis alijs. Propter 1° quod Actus dicit 1° Subias esse magis Subias, et 2° ut 2° Subia sit ponunt esse magis Subia in secundum Substantiis, et substantiis, quoniam se immemoratio et exercitio substantia, et substantia accibus, et 3° Propter 2° quod Actus comparat 1° et 2° Subiam in se in secundum Substantiis, et substantiis, ut comparatio sit ratio quae, in quoniam res diversa participari ab intellendo. 2° et 1° et 2° Subia participantur Subiam primitum in secundum Substantiis, et substantiis, dictum cuius divisionis est Subia in dictas rationes.

¶ 1°. Membra divisionis sunt disponi, et opponi, et 1° et 2° Subia non disponi, nec opponi, sicut 2° sit idem primus, et in illis epistolis includuntur: quod disio non est bona. Propter distincionem non disponi nec opponi mala, sedo minorem: rati, neponitiorum: suffit autem disilio virtutis et oppositio rati, quod 2° Subia epistolis includatur in 1° numero et id ueramente dicere rati, 1° Subia est 2°, quod in secundum Substantiis, et 2° id est exercitio, 2° uero signum.

¶ 2°. Quod sic dicitur Subia contineat Singulis, non tamen quod est 2° et 2° non potest dici in 1° in Singulis, quod est 1° et non potest dici in 2° in 2° disum non est Subia. Propter dici Subiam uero atogram, que abs tractum a 1° et 2° in secundum Substantiis, et substantiis.

¶ 3°. 1° (Tunc quarto: Illa est magis Subia, quod potest substat accibus, et aliquo 2° Subia substantia potest accibus, et 1° aliquo 2° Subia, ut magis Subia, et 1° potest min. quod est 2° Subia, et in Substat potest accibus, quod est secundum dñe, quod est 1° Subia: quod est 2° Propter 1° distincionem. Illa est magis Subia in secundum Substantiis, quod potest Substat accibus in ead recta serie, sedo maiorem, in altera serie, nego maiorem: secundum uero dñe non est in ead recta serie in secunda.

¶ 2°

De Pientis Cap 5^m d Subia pñtali. Q. 2° Art. 2°

A. 2° Cum Luna magis substantum esse accidit ratione, quia sit substantia prioribus, illi in substantia immo, et exercet ratione uero, in mea substantia prius, illi in substantia mea, et signe.

Dico 2° disum non secundum ipsa proprietas. Propter quia diuisum est unum, ratio uero substantendi, et substantandi sit due ratios: 2°. 8°

Dico 3° Subia pñtalis littera adage in 1° et 2° Propter quia in hoc Praenito sicut est Gen^o summum, species substantia, insimul et forma, et Gen^o summum est species sit 2° Subia, forma uero 1° est Subia littera adage.

Dico 4° dissio est atologia. Propter quia illud quod prius, et magis proprius est de uno, quod est alio, atologia littera, sit substantiare, et substantiare, per nos est dissio, prius est magis proprius de uno, et 2° est Subij: q. 8° Log. Membra dividenda sit velocius 1°, et 2° Subia pñtalis, sit de celo, et participent ratione uero celo, Subia pñtalis: q. dissio Quocumque est. Et nego maius nam Membra dividenda sit 1°, et 2° Subia, in quantum sunt diversa velocietates, quod in potest quia Antes dixit 2° Subias est magis Subias, et 2°, et in celo 1° sit magis celo, et celo 2° Subie.

Dico 5° Proprietates substantendi, et substantandi, in se sunt quoque 3° sicut in modo participantia sicut atologia. 1° pars prius ex isto quod 2° de Quie. Art. 3° Quod prius, quia tales proprietates in modo est magis participantia a 1°, et 2° uero Subij 2° est minus. Propter 2° quia non substantendi, et substantandi non multiplicantur in 1°, et 2° Subij, sed eadem substantia, et substantia, quod exercet est in 1°, in 2° sit signe, Exempli ex parte atque, quod in se quocumque est, sit atologum in modo participantia non 1°, et 2° Subij.

Coties 1° dissidem facere cuncte sum: Subiae quatuor 1° quatuor uero 2° substantiant, et substantiant. Coties 2° dissidem esse huius substantiae in accidia, Subiae s. in 1° et 2° substantiis, et substantiis, eo modo, quo est dissidio eis in album, ut magnum. Coties 3° hoc disum formaliter in ingredientia se Praenitum, quia nec est 1°, nec 2° Subia, sit atologum quod tam ad 1° et 2°.

M. R. S. 45

V Subia recte didatus in 1^{am} & 2^{am}

A PTSVS 2°

V 1^{ag} 2° Subia recte definitio?

Suendum in primis est 1^{am} Subiam & nō ibi appellari; appellata
n. 1° Subia Suppūm, res nā, &c aliquid Expostulatis, persona, Subista,
Indūm. Subia persona & Expostulatis dicunt & subis Indūm Subia
realis. 1° Subia appellata talis, & res nā, q̄ten⁹ exercitē subicit
& substat. Dicunt Suppūm, & res nā, q̄ten⁹ subjecti grātis suppo-
rib⁹ locuti aut Subista sit earo) q̄ten⁹ effecte subicit, q̄nq̄m
Subista frequenti⁹ sumat mō, iⁿ Subia q̄psa subicit. Indūm
se dicati & oīb⁹ 1° Subia mō nā & solis, signe est dī & acab⁹.

*Cognit⁹ nōib⁹ 1° Subia restat cum dñe. | 1° Subia
est id, qd nec est in subto, nec t^o subto aliq̄ dicti. | P^{er} 1^{am} partam it-
ligit Enī pītale, & reijuni⁹ Enīs nō pītale; & 2^{am} qd nō est in
subto, reijuni⁹ accīa; & 3^{am} nec t^o subto aliq̄ dī, excludunt 2°
Subia, qua t^o 1° grāt. Defīo est dīscriptua, tradīt⁹ n. & proprietas
negīas nō spēndit in subto, nec grandit in illo.*

*O*b. 1°: Q^u est dīcti aliq̄ 1° Substantia dīcta, f
aliq̄ coīs fūcīa: nō 1^{am}, qd nulla dīcta sit mentio: nō 2^{am}, qd
iam illa coīs fūcīa eet 2° Subia: qd nullo mō dīcti 1° Subia. R^{es}
dīcti qd tam aggregatum cīum 1° Subia, qua in dīcti ipso appre-
sendunt.

*O*b. 2°: Quidam cōi, teste Pīo, est 1° Subia, & tñ
grāt & Pīo Pīo: qd 1° Subia dī & subto Pīo neḡ mai. qd qdam est
est Indūm vagum, & sponitum pī accīens: qd aut dīctis illud attulit
1° Subia, id fecit ex op̄i gratiā, in ex op̄is uō nō regīti simoda
Veritas.

Q 2° Subia ita dījunt: sī Grā & Sp̄s, sub qd insunt
1°: Defīo et est dīscriptua, qd tradīt⁹ & relīcīe quē nō sī op̄ales 2° Subia.
*L*oc⁹.

De Primitis Cap. 5. d' subia p̄ntali. Q. 3. P. 2. 19

Loco hinc interrogari ens grauitate. q̄ alias partes rei iuncti s̄t Subia, & in
Actia singula, que n̄ sit Grā nec sp̄s. Exclusum est accia Actia, que
n̄t s̄t Subia m̄ sit Grā nec sp̄s, sed t̄ Actia, f̄ Actia.

Ob 1. H̄o q̄ eī in Profectus singulis ē 2^a Subia, & m̄
n̄c Gen. nec sp̄s. q̄ male t̄ h̄t 2^a Subia. P̄t neg. mai. q̄ talibet
q̄ a p̄ rei sit intrinseca h̄t. Tiam ē 1^a Subia, si uō sumatur ut p̄s.
f̄ extensio h̄t. ē 2^a Subia.

Ob 2. 2^a Subia ēt in 1^a. q̄ male dī 1^a Subias
ēe sub 2^a. P̄t 2^a Subias ēe in 1^a ut p̄s d̄p̄tes, qd̄ n̄ tollit q̄-
min. 1^a sint sub 2^a ut p̄s Subias.

CVILO 3. De p̄petratib. Subia p̄ntalis. ARTVS 1. Explanatio priores p̄petratis Subia.

Sex attributa Subia numerat Deus; t̄ Cagendum nobis in art.
2^a, in d̄ senti usū t̄ 5. priorib. 1^m attributum, qd̄ ē n̄cē in subto
invasionis, ē P̄nium 2^a mō, qd̄ cōit oī Subia p̄ntali, st̄ n̄ Subi, n̄-
qd̄ cōit ē Subi incompletis. 2^m attributum, qd̄ ē p̄iori p̄tōce,
nulla mō ē P̄nium, qd̄ n̄ cōit oī, oī n̄ cōit 1^a Subi, negḡ cōit
Subi, qd̄ cōit ē Driū in Driō, & Subi incompletis.

3^m qd̄ ē signare locālizd, ē P̄nium 1^a mō, id
n̄ ualeat, ac ē rem p̄fectè existentem q̄ se qd̄ cōit Subi, n̄ oī
oī, siḡt n̄ cōit 2^a Subi. 4^m qd̄ ē n̄ rēre P̄nium, ē P̄nium
2^a mō, cōit n̄ oī, n̄ oī Subi, siḡt et cōit Subi incompletis, &
aliquā accib. P̄t ec 4^m attributum: qd̄ oīs p̄tēas ē ū Subi,
in 9

De proprietatibus Subia prantalis.

In iuria sit et non possunt nisi ea, que agendo mutio se inten-
tum, sed Subia nego dicit ordinem ad Subm, nego agit pro se ratione
in aliam Subiam, sed mediis qualitatibus? ergo Subia non est iuria.

S^m. attributionem, quod est in suscepione magis & minus, & non in lege
intentionem, nec remissionem, eorum 2° modi, ga loquitur, non tristitia, ne-
gotior ait et quantitate. Cite. A^d 2° statim 1° Subie sit magis Subie, q^o 2°:
q^o Subia suscipit magis & minus. P^r dicit. Ans: 1° Subie sit magis Subie
q^o ad rationem Subitendi & substantiae, sicut ans: q^o ad rationem subie, & effice,
nego ans: nego: n. Pruis est magis eo aut Subia, p^o eo.

A N T V S 2°

Subiacepsia sit proprium 4° modi 2°
Subia prantalis?

V^eream atque duplex dari Subm suscipiens Subia, alterum q^o 1°
1° minus prius, illud s^o, q^o ita immo sustentat accia, ut et sus-
tentat ab alio, ut se det quantitas illa, alterum q^o 1° prius, & ultima-
tum, illud s^o, q^o ita ult. & prius sustentat accia, ut ab alio non sus-
tentari. Nisi positis.

Sit p^o: Suscep*i*re iuria ut Subm, q^o, ultimum, & prius
e^o eorum 4° modi quod est Subia prantalis. P^r q^o suscep*i*re iuria, & pati,
pati aut & ois ac soli supplici, sed ois, ac sola Subia prantalis e^o supplicium.
q^o 1°

O^b. 1° Quantitas sacra Eucharistie recipit iuria ut
Subm, q^o; 2° id non loquitur subi. Requit alio quod est Eucharistie
est Subm, q^o, supradicte, & q^o modi non loquitur, sed s^o est subito nali. Sed 3°,
q^o aia separata e^o Subm nali, & in sustentat iuria ut Subm, q^o, non-
pe errorer. Et si uiam, amorem, & odium: q^o solo non stat. P^r q^o tam
quod est Eucharistie, q^o aiam separatam est Subia, ut q^o, q^o quantitas illa
diuit.

De Præntis Cap. 5^m t Subia pntali. Q⁴ 3^a. Art. 2°

Dicit ordinem ad Subiam, & aia separata ad mām, totumq; compositum.
Cf. 2°: Ius iuge Trīa ē ḡt dām pati, s.t. ē pati, & age-
re ē Sp̄ium Sup̄os Singulūm. q̄ n̄ tēt 2° Subij. P̄t. dist. min. ēst
Sp̄ium Sup̄os Singulūm in äu exeruto, scđo minorēm: in äu signō,
n̄o minorēm. P̄t. Pl̄us arit, ē Sp̄ium Subia, una nō s̄ sit,
ēt Susceptiua Trīo, s.t. 2° Subia n̄ s̄t una nō. q̄ n̄ s̄t susceptiua
Trīo. R̄t 2° Subia s̄ sit susceptiua Trīo in äu signō, n̄ requiri-
gt ipsa inse sint vna nō, s.t. suffire gt in vno n̄ fidelio suscipi-
ant Trīa in äu exeruto.

Ob. 3°: celum & subia, ut tu n^o suscipit tria, sicut est
incorruptite: q^o 3. form. P. celum n^o suscipe tria pleya. Et riguerosa,
i. disponentia ad corruptionem pleyam, suscipe in tria loca. Et nunc?
riguerosa, i. scilicet in Oriente, & Occidente, sursum, & donum. fust. 1°:
Pari aliq^o celum immobile: q^o id n^o suscipiet talia tria. P. tale
celum, & nunc? mouendum sit, p^o tu? moueri, q^o suffit.

Fist. 2: Si Syria tam late summa sit, et Subia licet
esse Syriae, nam quoniam, ut agit, est minima propria Syriae. Et neg. sed
nam Subia pro se, ut rore suj. suscepit Syria, non tamen pro se, ut rore suj. Syriae,
ut sit rore quantum ligemis et caloris est.

Op. 4. Opinio, & Oratio et suscipiunt tria, quo liber
n. pot transire at via in fiam, & e s: d: g: d: c: p: r: s: sedet i: qua, eo
surgentem, fit q: a: & t: h: nec opio, nec Oratio se: subi: o: l: op:
sem, & Oratiem reuige q: tria, sat sine sui mutatione, It obti: tanta,
Subiam in suscipe tria, & sui mutatione, q: d: d: g: & alida fit ligida.

De Zœ Fräli, sive Effia Quantitatis.

* A D C A P . 6^m *

* De Q U A N T I T A T E *

*
C V A E O L^a

De Zœ Fräli, sive Effia Quantitatis.

A R T V S I^o

Sponuni 2. snia, & resulantur.

Si snia e D. Romæ opus. sc. arentis effiam Quantitatis dicitur
re in eo qd sit mensurabilis seu mensura Subit, qm habat 1°, quia
Præs habat num. & Cræcum eë Spes Quantitatis, qd mensuranti. 2° qd
pœna Spes Quantitatis affiant in ordine ad mensuram, linea n. e magni-
tudo hœns unam dimensionem, Superficies 2: Corp. uero 3: qd ræo frakts, &
sia qntis dicitur in eo qd sit mensurabilis seu mensura Subit.

Ad hoc hinc tam pœnem, qd affiem Præs quidere per
mensuram rang e proprietatem Quantitatis, quo rang e pœnam. Dein re
soluta hoc snia & qd spes curasunt rei dicitur in eo qd est. Complete
in talis re, & in Quantitate pœn e e extensam qd mensurari: qd spes Quan-
titatis n. consistit in mensurabilitate. Formata qd spes qntis & dicitur
in mensura auli, & in aptidali; & n. in auli, sicut e regis, utræcunda pœn
a qntis.

De Primitis Capit 6^m & qunte. QV. 1^a. ARD. 1. V. 2?

Or stringenti applicatione vnius qunte ad aliul; non est in apudali, sig*t* ecce super extensionem.

Reputat, 2° qua. Petes ariet mensuram ece id, quantum corum? Vnus colligit roiem mensurae ece respectuam, ut sit in istitu-
to Primitum Quantis, tum qua Quantis ecens abs.^{um}, tum qua Primita ac-
cium exligunt quod ordinem ad 1^{am} Subiam, mensura uero dicit ordinem ad
Quantem, qutend vna adeq*u*ri pot*est* alteri.

2. Snia, qua et uide*re* ec D. O. Statuit roiem frä-
sem Quantis in eo, quod sit dicitis in proprie existentia. Prob. 1° qua. Or-
tes dicit Quantem quod disilitem. Et talem dictio ece dscriptiuam.
Prob. 2° ead Snia, qua non apparet prius in Quantis, quod disilitas. quin-
ea visib*l*is sp*ecie* Quantis. Re neg*at* am*is*, prius non ec in Quantis si, expon-
sam quod disilitem.

Reputat dicit in hoc Snia 1°, qua dicitas in proprie eius*ta*
ecis et regit*ur* in Subia, quod accid*it* mäl*it*. 2° qua non possit visib*l*e*re* in
dicitate aut*em*, quod sit roiem; nec in apudali, quod sit Supponat Quantem
extensem. 3° qua si visib*l*eret in dicitate, semper Subia affecta qunt*e*
ecet dicitis, sig*t* eff*us* f*rat*al*s*, porta c*on*f*rat*al*s*, nec dicit*ur* i*m*pediri
pot*est*, quod si Deus reducat talem Subiam ad punctum, iam non possit dili-
g*er*y*c*re*re*. quod Sp*ecie* Quantis non possit*re* in dicitate.

ARTVS 2?

Ponit*ur* uia Snia, quod in motioni sui probatur.

3°, melius*q* Snia tet*er* ipsiam Quantis visib*l*ere in eo quod sit C*on*s*u*g*u*
quod extensem, eius*ta* f*rat*alem eff*us* ec reditore Subiam extensem, id*est*,
sentem per extra sentem. Prob. qua extensio reciprocata quod Quantitate;
et in extensio ec radix ciuum proprietatum Quantis, id*est* non ec men-
suratis, dicit*ur* qua ec extensa.

Quales in quoniam sit ista extensio, in*q* Sp*ecie* Quantis

De 2oë fūli, sive Essia q̄ntis.

Quantis colligam? Et rēam atato 4° ē extensiones, de q̄ntis
quod ē p̄t. 1° ē Entitativa, quod dicitur in eo q̄ntis res alijs. Tāt
p̄tis p̄s integrantes q̄nta una n̄ sit alia, ut in Petro & ḡ. una pars
ē caput, alia pectus. 2° ē q̄ntitativa, ōrdeñ ad totum, quod
dicitur in eo q̄ntis p̄t ita ordēnā in se, ut 1° sit caput, 2° collum,
3° pectus.

3° ē apiculalis ē ordēn ad locum, q̄ totum redi-
dit aptum ad se extēndendum in loco, ita ut lōris corporis p̄s
corriant diuisi p̄s loci, illungs replant se ipsum excluden tō
& aliud corp. ab est loco. 4° ē ultima ē aucti extensionis in
loco, quod ē propriū extēnsionis apiculalis, & dicitur in eo q̄ntis
totum, & eius p̄s aucti replant locum, & alia corpora ab eo ex-
cludant. H̄c p̄positis

Dico 1° Nō fūli s. Essia Quantis n̄ dicitur in ex-
tensione Entitativa. P̄t, q̄a quilibet Subia mālis (imo et accessus)
ex se, & int̄pendit à Quantitate. Et hanc extēnsionem, q̄ talis ex-
tēnsio n̄ p̄t ei rāo, neḡ effūs fūlis Quantis; ans p̄t 1°, quia
Subia mālis ante Quantitatem ē simplex; 2° ē compōta ex p̄t Enti-
tativa, q̄ nō sūp̄mit Quantitas ut subm̄ ingemet. 2° q̄a
p̄s Subia mālis, s. Subiales. q̄ n̄ p̄t q̄ntia à Quantitate
qua et accessus. 3° q̄a Subia s. Quantitate ēt p̄s: q̄. easdem
retrahit si à Deo Quantitate ēt nō detur.

Dico 2° Essia Quantis n̄ consistit in extēnsione aucti in lō.
P̄t, q̄a Essia cuiuscumq; rei ē adeo invariata, ut nec mutari p̄t, si aucti-
tate extēnsio in loco mutat̄ a Deo: 2° p̄o min. q̄a Cip. Xij. Oni in Sarra
Eucaria s. suam Quantitatem, & m̄ n̄ ē aucti extēnsa, nec redit Corpus
P̄t aucti extēnsum in lō; si aut̄ tota Xij. q̄ntas, & totum eius Corp. ē in
q̄libet puncto undisisti, & attul̄ corp. n̄ excludit: q̄. 3°

Dico 3° Essia Quantis n̄ consistat in extēnsione p̄ ordi-
nem ad totum: ē J. Tonsec. 5° Metab. 13. q̄. 2. sec. 3. P̄t, q̄a si Quan-
tas in tali extēnsione considereret, eius effūs fūlis ēt extēndere Subian
per

De Preiis. Cap. C. t. Quantē. Q. 1. A. 2.

Per ordinem ad totum, sed Quantitas nō p. sit, talem effūm in Subia:
2. Quantis p. s. nō comitit in dicta extensione. P. min. q. a. 2. potest
denuare Subiam P. g. sine Quantē in eod L. in q. antea erat sub
Quantē, s. t. in tali Eventu p. s. Subia mēbunt eod mō ordēte in toto,
et int̄ se unita, ut antea erant sub Quantē: et extensio ad totum
in Subia nō effūs fālis Quantis, s. t. effūs fālis dari nō potest sine
causa formati.

Itē rāo nimis virget Ad. oppositā Sniā, q. ut eam
uircent, dicunt Deum nō p. o. denuare Subiam d. ordē ad totum sine
Quantē, q. v. ipsi credunt) si. De. auferat Quantē à P. g.
Subia in est. instanti cōfundent, ita ut caput nō sit unita collo, s. t.
et pedib⁹, et reliq⁹ corporis p. b. v. (q. adigitum ē) cōquunt dicere
Subiam illam in instanti ad punctum cōfluxuam.

Cetero rēris falsis cōdit 1. q. ut et aduersarij occi-
dunt, De. p. o. denuare 3. g. eiusd Subiae mēlē in spatiū dñis
et cōsuendo Uniones, q. q. antea mēbant: q. et ponit denuare eas-
dem g. vniās, et mēatas, ita ut caput sit unitum collo, et cōsum
pectori, sicut antea erant sub Quantē. Cōdicti 2. q. si illo p. s.
in insti. cōfluērent ad punctum daret mot. in insti. mot. aut in
insti. nec daret dari potest.

Cōdicti 3. q. si o. s. Subia exuta Quantē ad punc-
tum cōfluērent, et cōfundentur int̄ se, daret cā p. ducuita tot vniōnum
Subialium in o. s. et singulas p. s. Subia, s. t. nō apparet talis cā.
et nō segn̄ cōfundendas cōe eius p. s. si Quantas a Subia auferat.
Firmat, q. que libet pars Subiae nō magis p. d. a. cōunctione al-
terius p. s. q. ten. e. Sub Quantē, q. q. ten. e. sine q. n. t. e. s. t. q. n. e.
Sub Quantē optimie denuati cōjunctione Uni. Ita p. s. q. et q. n. d.
manserit Sine Quantē, denuabili cō Unione ad vnicam p. m., q. n.
vniati sit o. o. b. v.

Ple. fūtato aduersantium effuso, firmat angl. 9
Mā Sniā 1. q. tota Subia, et singula eius p. s. supponunt
ut

De 2oë fäli, sive Essia Quantis.

Et cä malis ad recipiendam totam Quantem, & singulas eius pés, ut pés Quantis nō recipiunt in Subia spissæ, sit ordata: qd. et sup-
punt pés Subia nō spissas, sit ordatas: atq; talis ordão Subia non
supit à Quanté postea adueniente: qd; Subia illam debat ex se
ante Quantem.

Firmati 2o; ga. Subia mālia dēnt extensiōnem ad
totum o; ordōe pium, & Unionum inside, sit talis extensiō, & or-
datio nō pertinet à Quantē, o; ea nō sit p̄a accūm mālium, imo
mā eoz: qd. et extensiō ad totum, & ordão in p̄ib; Subia à Quan-
titate nō p̄ueniet. His postis

Dico 4; Essia Quantis dicitur fäli in aptidali
extensiōne p̄dem ad locum replendum, eiusq; effus fälij e red-
dere Subiam aptam ad replendum locum. Pbi; ga. Essia Quantis
dicitur in aliqua extensiōne, sit nō dicitur in Entitatibus, neq; in auli
ad locum, neq; dñig; in extensiōne p̄ordim ad totum, ut p̄et ex stat: qd.
La supē apudalii extensiō p̄ordim ad locum.

Notandum enī p̄ extensiōnum aptitudinem, in q; volcam? dis-
tinctiā Quantis rōem, nō illigi nō cognitam, sit fārm posivam, in q; talis
nō cognitam fundati. Exoluti deo; aliq; expto, qn; n. dñm? Hōem ēē istrua,
nō illigim. Iadem ēē p̄ cognitam ut illigit, sit p̄ istam posivum, per quem
cūlūt istēes. De hoc tñ puncto lati: in Metrā

ARTVS 3.

Soluñi aliq; argā; propositam dñm.

Qd. 1: Si Subia sive Quantē ēē extensa in ordō ad totum, ēē et dissit-
us, sit sive Quantē nō dissitus, sive dissitus e; p̄oritas reciproca o; so-
la Quantē: qd. Subia sive Quantē nō extensa. O; Subiā māliem
sive Quantē ēē dissitum metrā, qmīn; p̄orie, nō cō p̄yce, & p̄orie, quā di-
sittus p̄yce e; p̄oritas reciproca Quantē, nō cō metrā. Qd. dissit-

De Prantis Cap^m. d' Quant. Q. 1. Art. 3.

Dicho autem grecia cum sit quod unum corpus. Et greci per statum proprium introducunt in pess alteris, et sic sit esse negotium in eis ignis, ad necessitatem in disiose Sulcia, et Cantis mali, sicut et pess eius pess sit et aliis eiusdem in eis loco compati possunt mali. Disio vero metra sit in non introductionem unius corporis, nec per statum proprium, sed solum metrum duarum pess, quae erant unita, separari que dissimilitas est omnibus mali, curas pess didi possunt et ab angelis et impulsu, aut traditione, et a deo.

¶ 2. Nulla pars acciaei auli posita in subto, illud reddit apertum ad eundem eandemmetiam suum effum, ut pess in albedine, et quantitas eius in subia. qd: illam non disponit aptam ad replendum locum, et auli replentem locum. Ut rem ad recto duplex esse acciatum pess, quod non est ultimata, quod s. non ordinet subto ad ultimum remiam, ut se sit aliud, itles, aulis replentem loci, et subia, alia usque non est ultimata, disponit subto ad posteriorem remiam, ut illius, quod ordinet subto ad thesem, ultimas ad ultimum: Quantitas ad aulam replentem loci. hoc posito

Pero nullam rem acciaei auli posam in subto, il- lud reddere aptum ad eundem metrem remiam, et suum effum faciem quoniam bene est pess disponere subto aptum ad aliam rem acciaiem etiam ut pess in isto, et non reddit rem aptum ad eundem ipsummet istum, et auli rem, reddit tri rem aptum ad eundem istum. Est mihi se sit Quantitas, quod posita in subia, non illam reddit aptam ad eundem Quantitatem, et auli rem, reddit in subia aptam ad replendum locum, et aliud corpore expellendum per locum uniuscriptum.

¶ 3: quod accensum est per effum facili reddere non aptum aliud, et nominationis, non potest rationem divisionem per se ipsum, et mediante noua pars, ad quam disponit, ut pess in isto, et non reddit rem facili iteruentem per se ipsum, et a ultimum et novo aduentum, et Quantitas per se ipsam reddit subiam, auli

De nomine fratiis et Espia Quantis.

Obst. replicentem suum: qd nō illam reddit sibi aptam. Et nec min-
ga Quantis p se sibi radicaliter reddit Subiunt replicem quoniam
fratitio p (sibi antitatum), a qm unit fratris autis replicatio soci,
Et hinc e qd in Duccaria dat uia qntas Xpi Domini qn leti aulic re-
plio soci, que si fratris punitur a Quantitate, nec dimittaus est, si-
qd nec dimittaus est in subiecto sine suo efficit fratli.

Ob. 4° Si Subiecto sine Quantitate est extensa et abseret
figam, sicut hoc resultat ex nomine extensionis, ut sine Quantitate n
est figura, sicut et proprietas sibi Quantis: e qd nec extensionem.
Pr. neg. mai. cui? qd non ea consequenda est figura resultat ex nomine extensionis quantitatis
sicut: ex nomine eiusdem extensionis nego; rao uia a priori erga figuram sit
plures corpora (re cotti viri) recipi debet in subiecto menteante Quantitate. Et aut subiecto
sine Quantitate uerenda sit figura extensionis, alibi disputabatur.

Ob. 5° Espia Quantis est alia, sibi apud alias extensione ad sum-
e respectuus: qd ut ea non consistat ita distinctivus Quantis. Pr. neg. min. qd
nō est, qd excepta p ordinem ad aliud est respectivum fratre, ut ad summum trans-
cendens.

Ob. 6° In Quantitate prius est extensio ad totum, qd ad locum
ut Espia consistat in eo, qd est prius: qd Espia Quantis consistit in extensione
ad totum. Et dicit mai. In prius prius est extensio ad totum prius, sicut
magorum, sicut talis extensio est rao prius omnium entium malorum: est prius
specie, et distinctivus, nego maiorem.

ARTVS 4°

Quo pacto extensio ad totum coiatur cuiuslibet Enti corporeo?

Art. 1° In Quantitate dari extensionem p ordinem ad totum, sicut de
supponitur ad extensionem p ordinem ad locum. Art. 2° Extensione
ad totum

De Præcis. Cap. 6. d. Quantæ. Q. 1. A. 4.

Si totum èē cōm oī porti corporis, s. sit Subia, s. Quantas, s. Qualitas.
In collis èē pratum atque. At trē 3. Extensionem ad totum hacten
videtur pōt. 1. pōt signat äudem pium ordim seriatim, ita ut 1.
pars unitati scđi 2. & 2. scđi 8. & sic & ceteris. 2. pōt signat so-
lam spacioem pium unitarum), s. una pars unitati & altera tm, s. cu-
multus, aut 5. scđi. His positis

Dico 1. Extension ad totum 1. mō videtur spēcili rōe
coit Quantæ, nullo mō èē & eius Epia. Pbi 1. pars 2a sola pē Quantas
nō posunt èē rōib penetrata in ead pē loci. qd. sola posset tantum
seriatim ordita, ita ut 1. scđi 2. unitati, & 2. scđi 3. & singula sin-
gulis locis pōt concant. Pbi 2. pars 2a Epia cuiusq; rei ne dinit? ma-
tari pōt, s. illa series, & pium ordo taliq; dicitur. si De. pōt con-
fundat, & ad punctum redigat. pōt 8. 4.

Dico 2. Extension ad totum 2. mō videtur èē Epia
cuiusq; entis corporis, s. sit Subia, s. Quantas, s. Qualitas. Pbi
qua illud, sine q; res nec èē, nec supi pōt, illid. Num frālem, & piam
inordit, s. totum integrale nō pōt supi sine multitudine pium, nec
De. pōt discernere totum aliq; integrale sine quā multitudine
o. Unione. qd. talis Extension èē Epia cuiusq; unitis corporis. Fina-
cū qd. res pē præcias unitas èē Epia compōnti præcias. qd. et res
pē integrat. unitas èē Epia comp̄ integralis.

Dubitabis qd. res māles in cōi. componant ex pib. in-
tegrantib. Pbi 1. res māles in cōi nō componunt fāli, i. exercitū
ex pib integrantib. Omogenip. Pbi 2a. Ibis Octiu. Quantas &c. s.
component ex pib singulib. Ex cōb. s. nō ex singulib. qd. res
singulib. nō sē èē Epia rei cōis, nō ex cōb. qd. nō posseunt dari pē
pēs cōes eiusq; rōib. si. n. abstrahere em. pēm in cōi, una res abstra-
heret ab oī. Singulib. sicut qd. abstralum. Eōm in cōi unam em
rōem cōis abstrahim. qd. res māles in cōi nō componunt fāli,
i. exercitū ex pib. Omogenip.

O. Si Ibis Octiu. rōes è simplex, singula nō gōunt èē

De locis fäli, s. Espia Quantitatis.

Espia composita, si mæ singles Vg. sit composta: qd. et Neptus obiectivus
mæ iüs composit? e. Et ad mai. n̄ degri qd. Ius obliu. coris sit fäli,
q. exerat? composit?, sit sufficere qd. sit spesit? Virtu, s. signe; qd. m.
Delio Gen. summum, & Babilem Iniam referit in iu. signato,
qd. mitio? suffit ut vetos singles referant in iu. exerato.

Piso 2°: us mæles in iot. Virtu, s. signe component ex pib.
Omoenip. Piso' ga dñe pës signe' nit aliud e, qd. pës dñi ad inferiora
que tenet pës exeruite. Hinc in res mæles iot. dñi compositas Virtu
t' radicali pib. Omoenip., ga sit radix, & cù cur res singles fäli
component pib.

Piso 3°: res mæles in coi concipi possunt ut compodita ex
pib. Eterogenij. Por. ga dñe pës signe' pib. Equum Vg. iuem ut signata
ex capite, pedore etc. Ita haec pës sit Eterogenij, & hinc roris, roris
dinx, lana, acciachum: etc. Tumatis ex D. De 1. p. 3. art. 3.
qen. arit roris iuem diffiniri ex espie, & carne. Si autem dicatis pës erit
Vg. in iot. roris ei ciuitat roris, qd. eand. græm, & mæm, roris, roris ei
ciuitat roris & pribus.

G V F O 2^a

De Speciebus Quantitatis.

ARTVS 1°

Acciuntur Spes Quantis discretæ.

Quantas in coi diti a Piso in omnia, & hisoretam, in sequenti articulo agem I. t' omnia, in dñi uo t' diversa; Quantas ergo dis
cretæ ea e' cuius pës nullo coi trö copulan? & diti in Num. 2. orationem.

Querit?

854
De Prætis. Cap. VI. Quante. Q. 2^a. Ans. 1°

Quanti mō & Nūs. Vrō sint uāē Spēs Quantitatij pīntalis? It' neg. rāo generalis ē q̄ Ens pīntale dēt ēē Unum p̄ se, s̄ tam R̄ius, q̄ Orō, s̄t Entia p̄ accēns: q̄. Et t̄p̄. p̄ min. q̄ ga Unum p̄ se ē effus alii. Vnūs p̄ se, s̄t ins p̄is liberet nūla dat. Unio: q̄ nec Unum p̄sd. T̄p̄ q̄d ex multis Entib̄. Completis n̄ sit unum p̄ se, s̄t Utēs, ex q̄ spōnit Nūs, et noen ac vñm ex q̄t componit Orō it Entia completa: q̄. Et t̄p̄.

Dices: Nūs binari. X. Logām, componit ex duas Lineis, s̄t se quālt p̄cere sit Ens compleatum p̄cere ēē incompletu, p̄ ordēm ad compositionem Nī: q̄. Erruit fūritum; q̄o min. za Linea p̄ se ēē Ens compleatu, s̄t m̄d Ens incompletum p̄ ordēm ad compositionem Sup̄ficieis: q̄. Et erit completa in se, v̄ incompleta p̄ ordēm ad compositionem Nī. It' neg. min. ad eas j̄. q̄bēm dati māsi rāo za Linea, o Im j̄nt s̄iderōim sit in dīctis, q̄ incompleta, ordati p̄ se, v̄ q̄bēla ad s̄iderōim Sup̄ficieis: at uō q̄n componit binarium, illud componit p̄ accēns v̄ ex ordi accēlli factu p̄ illūm exigētēm mō ut gūmam, nō ut lām. Et t̄p̄.

It' itēz. I^o, za Entia rōis n̄ imp̄lētū Prætūm. It' itēz. II°, Orō s̄t Entia rōis: q̄. Et t̄p̄. p̄ min. ga Nūs. Vrō Orō it Unum ordē, sed ordo Prætis ē Entia rōis, s̄t p̄cēderet ab illū s̄idētē eant rem mō in L̄, mō in 2° L̄, q̄. Nūs. Vrō Orōs it Entia rōis.

Pot spēali in Orōe, za vex p̄funt s̄iderari in Orōe uocatū, s̄. Son syllabas, mot. p̄ son adiutū son, innuit es talis mot., mora seu tō in q̄ durat stāmētū. Orō syllabas in se, v̄ signa totius Orōis, s̄t nullum ex his p̄t̄ ad Quantēm: q̄. Et t̄p̄. p̄ min. ga Son ē q̄litas; mot. ē incomplet. v̄ reducūt ad Prætūm soni ducti: Innuitas v̄ tō in se Quantēs discrete, s̄t stāmēs, v̄ p̄t̄ ad motūm, v̄ tō, d̄ q̄. a. tō. Orō syllabas v̄ signa toti Orōis it de s̄los rōis: q̄. n̄t̄ dēt Orō uocatis, q̄t̄ ad Quantēm spectet.

O. 1°. Mensurari ē sp̄ciatā Quantēs, s̄t Unus Nūs d̄ q̄. s̄t maior alio, v̄ id accēdit in Orōib̄: q̄. Nūs. Vrōs it Quantēs. It' tam Nūm, q̄ orōm mensurari imp̄grio.

O. 2°